

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2013r. w Suwałkach

sprawy **F. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o umorzenie należności

w związku z odwołaniem F. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 3 września 2013 r. znak(...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 3.09.2012r. odmówił **F. S.** umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu za okres od 1.07.2001r. do 30.04.2004r. w łącznej kwocie 12.127,14 zł.

W uzasadnieniu decyzji Prezes ZUS wskazał, że nie zachodzą przesłanki do umorzenia tych należności określone treścią art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28.11.2003r. o świadczeniach rodzinnych (t. jedn. Dz. U. z 2006r. Nr 139, poz. 992 ze zm.), który stanowi, że tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach można umorzyć te należności. Zasygnalizowane zaś argumenty przez **F. S.** we wniosku o umorzenie takie jak trudna sytuacja materialna i brak stałej pracy nie mogą stanowić podstawy do wydania pozytywnej decyzji. Rozpatrując bowiem wniosek, bada się możliwość uzyskania dochodu w późniejszym okresie czasu, co umożliwi regulowanie zobowiązań wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego. Pod uwagę brana jest również możliwość ściągnięcia należności na drodze egzekucyjnej (z wynagrodzenia, ze świadczenia rentowego / emerytalnego lub innych składników majątkowych). W analizie dotyczącej podjęcia rozstrzygnięcia w zakresie umorzenia zadłużenia, w przypadku zaistnienia uzasadnionych okoliczności, ZUS może też udzielić ulgi w spłacie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego w formie układu ratalnego.

W odwołaniu od tej decyzji F. S. wskazał tylko, że nie prowadzi samodzielnego gospodarstwa domowego, jest osobą bezdomną i otrzymuje zasiłek z pomocy społecznej (MOPS w S.). Jest też osobą chorą, lecz się w Szpitalu (...) w S..

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Zgodzić się mianowicie należy z Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, że po stronie odwołującego się nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek usprawiedliwiający umorzenie odwołującemu się należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaconych za niego należności alimentacyjnych.

Za szczególnie uzasadniony przypadek można bowiem uznać tylko taki, kiedy to wszystkie względy przemawiają za umorzeniem w danej sprawie należności alimentacyjnych. Taki zaś po stronie odwołującego się nie zachodzi. Odwołujący się przecież, który latami nie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego, żadnym orzeczeniem Lekarza Orzecznika czy to Komisji Lekarskiej ZUS nie został uznany za niezdolnego do pracy. Nawet, jak wyjaśnił, nie starał się o takie orzeczenie, gdyż w ogóle nie starał się o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Nie został nawet uznany za niepełnosprawnego. Zatem nie można uznać, że odwołujący się jest w istotny sposób niezdolny do pracy. Tylko bowiem orzeczenie Lekarza Orzecznika czy też Komisji Lekarskiej ZUS uzasadnia przyjęcie, że dana osoba jest rzeczywiście choćby częściowo niezdolna do pracy. Należy więc uznać, że odwołujący się w jakimś stopniu pracować może i uzyskane stąd środki finansowe przeznaczyć na spłatę należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego. Zgodzić się bowiem trzeba z prezentowanym w tym zakresie stanowiskiem judykatury, czego wyrazem jest choćby wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22.08.2006r. za sygn. akt III AUa 581/06, że pominięcie tych wszystkich okoliczności i umorzenie zadłużenia w całości byłoby premiowaniem postaw odwołującego się prezentowanych przez niego w przeszłości. Tymczasem takiego premiowania postaw jak odwołującego się być nie może. Nie można wszakże zgodzić się z postawami zaniedbywania swoich podstawowych obowiązków rodzicielskich i społecznych, kiedy to osoba zainteresowana nie jest w stanie w należyty sposób usprawiedliwić swego wcześniejszego nagannego zachowania się.

O szczególnie uzasadnionym przypadku można mówić tylko wówczas, gdy nastąpi tragiczne zdarzenie losowe, które spowoduje wyjątkowo trudne warunki uniemożliwiające albo utrudniające wywiązanie się z realizowanych w należyty sposób w przeszłości swoich obowiązków. O należytych zaś w przeszłości sposobie w wywiązywaniu się odwołującego się z obowiązków oraz żadnym też tragicznym zdarzeniu losowym w sprawie mowy nie ma. Musi zatem dołożyć trudu i starań aby teraz swój obowiązek spełnić. Uzasadniony przypadek istnieje wówczas, gdy nie mamy żadnego dochodu, majątku i możliwości pracy oraz znikąd pomocy.

Trzeba podnieść, że uznanie żądania umorzenia należności wynikających z zadłużenia w funduszu alimentacyjnym byłoby sprzeczne ze zwykłym poczuciem sprawiedliwości i tym bardziej premiowaniem prezentowanych przez odwołującego się w przeszłości postaw nie zasługujących na uznanie społeczne. Wszakże odwołujący się nie wykazał, że zawsze był niezdolny do pracy. Inni przecież obywatele, którzy ze swego obowiązku alimentacyjnego i w ogóle obowiązków rodzicielskich wywiązywali, mieliby duże poczucie niesprawiedliwości, gdyby odwołującemu się umorzono należności funduszu alimentacyjnego. Mimo bowiem nierzadko ciężkiej sytuacji materialnej, nie byli zastępowaniu przez państwo - poprzez fundusz alimentacyjny - ze spłatą swoich zobowiązań alimentacyjnych.

Mając zatem to wszystko na względzie Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

PW/mmw